

Sjúkrahúsi

UNDI DOYÐ

Barba hefur verið heima við Adrian síðani hann varð borin í heim, men nú ætlar hon sær onkursvegna víðari við lesnaðinum

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

lítla kroppi. Bara respiratorin var settur til tað náttina, tá Barba skuldi siga farvæl við sín lítla son.

- Eg vildi ikki. Eg var sjálv innløgð á sjúkrahúsið tá og eg kláraði ikki at slökkja respiratorin. Dagin eftir fekk eg at vita, at heilaaktivitetur hevði verið og kanska var hann fýrur fyri at anda sjálvur hóast alt, sigur Barba Sandá.

Læknarnir kundu ikki forklára hví lítli kroppurin nú megnaði at anda sjálvur, og hví nýruni fóru at rigga aftur.

Taldu tímarnar

Dagin eftir skuldi lítli Adrian standa sína lívs roynd. Respiratorin skuldi slökkjast og lítli kroppurin skuldi vísa, um hann kláraði at føra iltina inn og út uttan snilda tóli hjá læknunum.

- Vit taldu tímarnar og minuttirnar. Nú hefur hann andað í ein tíma, nú tveir, nú tríggjar, minnst Barba Sandá aftur á.

Tímarnir vóru langir og biðtíðin hørð.

- Tað er uttan iva tann ringasti dagurin í mínum lívi, staðfestir Barba Sandá.

Men lítli kroppurin slapp livandi frá fyrsta sjokkinum. Spurningurin er tó, hvussu restin av lívinum verður.

Óvist hvat hendir

Fer sonur mín at hava eitt gott lív? Fer hann at trívast og vera glaður og hava tað gott? Spurningar, sum ivaleyst øll foreldur seta sær. Øll hava vit óvissu í lívinum og eingin veit á morgni at siga, hvar hann á

kvøldi gistur, sigur orðatakið. Og óvissan í lívinum hjá Barbu og hennara familju er kanska størri enn hjá teimum familjum, sum eiga frísk børn. Tí eingin kjansur er at vita, hvussu stórus skaðin, sum Adrian fekk hasar næturnar í mars í 2015, í veruleikanum er. Heilaskaði vísur seg ymiskt frá persóni til persón. Eitt veit Barba tó í dag, og tað er, at Adrian trívist.

- Eg kann fegnast um, at hann trívist í tí dagliga. Hann dugir at sýga frá mær. Men hann er enn sum ein nýfðingur. Hann dugir ikki at sita, grulva ella at siga nakað. Og tað fer hann helst ongantíð, sigur Barba Sandá.

Lítli beiggin er í dag hálvtannað ár og hefur nógv góð fólk rundan um seg, sum vilja hjálpa honum. Barba og mamma hennara Maiken

eru báðar nógv saman við lítla Adrian. Og fimm nætur um vikuna hefur Barba náttarvaktir, sum avlasta hana, tí lítli kúllurin hefur torført við at sova.

Barba hefur verið heima við Adrian síðani hann varð borin í heim, men nú ætlar hon sær onkursvegna víðari við lesnaðinum.

- Eg má fara at kanna, hvussu eg kann fáa tað at rigga, tí eg vil gjarna í skúla aftur, sigur Barba Sandá.

Vildi heldur gingið 9 mánaðir í Havn

Í hesum døgum verður dúgliga kjakast um føðidelidina á Suðuroyar Sjúkrahúsi. Meðan lækna-ligu og fakligu tilmælini annars eru á einum máli um, at føðideildin er alt ov ótrygg, so eru mangir

suðuroyingar á gosi um, at kvinnurnar har nú skulu til Havnar at vera eina viku áðrenn termindagin.

Barba Sandá sær tó – væl skilligt – tingini eitt sindur øðrvísi enn tey, sum hava átt fleiri frísk børn. Fyri hana hefur tryggin og læknaliga tilmæli alt at siga.

- Um eg visti, at hetta fór at henda, so hevði eg gingið allar 9 mánaðirnar í Havnini og bíða eftir Adrian. Tryggin hjá barninum hefur alt at siga. Alt annað er líkamikið, staðfestir Barba Sandá úr Vági.

Barba hefur fingið at vita úr Ríkissjúkrahúsinum, at iltmangulin, sum Adrian fekk orsaka av drúgvu tíðini tað tók at taka keisaraskurðin er orsökini til, at hann er multihandikappaður í dag.